

Ministerium: Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
Journalnummer: Erhvervs- og Vækstmin.,
Erhvervsstyrelsen, j.nr. 14/00695

Senere ændringer til forskriften
LOV nr 741 af 01/06/2015
LOV nr 1567 af 15/12/2015
LOV nr 203 af 28/02/2017

Bekendtgørelse af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester¹⁾

Herved bekendtgøres lov nr. 169 af 3. marts 2011 om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med de ændringer, der følger af lov nr. 250 af 21. marts 2012, § 22 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 3 i lov nr. 1242 af 18. december 2012, lov nr. 896 af 4. juli 2013 og lov nr. 897 af 4. juli 2013.

Afsnit I

Formål og definitioner

Kapitel 1

Lovens formål

§ 1. Lovens formål er at fremme et velfungerende og innovationspræget marked for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester til gavn for slutbrugerne.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) *Udbyder*: Den, som med et kommercielt formål stiller produkter, elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af denne lov til rådighed for andre.
- 2) *Erhvervsmæssig udbyder*: En udbyder, som med et kommercielt formål udbyder produkter eller elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester omfattet af denne lov som sin hovedydelse eller som en ikkeaccessorisk del af virksomheden.
- 3) *Slutbruger*: Bruger af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som ikke på kommercielt grundlag stiller de pågældende elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til rådighed for andre.
- 4) *Elektroniske kommunikationsnet*: Enhver form for radiofrekvens- eller kabelbaseret teleinfrastruktur, der anvendes til formidling af elektroniske kommunikationstjenester.
- 5) *Offentlige elektroniske kommunikationsnet*: Elektroniske kommunikationsnet som nævnt i nr. 4, der stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.
- 6) *Nettermineringspunkt*: Den fysiske eller logiske grænseflade i et elektronisk kommunikationsnet, der udgør en slutbrugers tilslutning til dette.
- 7) *Elektronisk kommunikationstjeneste*: Tjeneste, der helt eller delvis består i elektronisk overføring af kommunikation i form af lyd, billeder, tekst eller kombinationer heraf ved hjælp af radio- eller telekommunikationsteknik mellem nettermineringspunkter, herunder både tovejskommunikation og envejskommunikation.

- 8) *Offentlig elektronisk kommunikationstjeneste*: Tjeneste som nævnt i nr. 7, der stilles til rådighed for en ikke på forhånd afgrænset kreds af slutbrugere eller udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.
- 9) *Informations- og indholdstjeneste*: Enhver form for elektronisk tilrådighedsstillelse af information eller indhold, som andre slutbrugere får adgang til via elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester på grundlag af en individuel anmodning herom.
- 10) *Taletelefonitjeneste*: Elektronisk kommunikationstjeneste, hvorved slutbrugere får adgang til at etablere og modtage enten indenlandske eller internationale og indenlandske opkald direkte eller indirekte ved hjælp af et eller flere numre i en national eller international telefonnummerplan.
- 11) *Netadgang*: Adgang til en udbyders elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og tilhørende faciliteter for en anden udbyder med henblik på udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.
- 12) *Samtrafik*: En form for netadgang, der etableres mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og som består i fysisk og logisk sammenkobling af elektroniske kommunikationsnet, som bruges af den samme eller af en anden virksomhed med henblik på at give mulighed for at kommunikere eller få adgang til elektroniske kommunikationstjenester.
- 13) *Abonnementnummer*: Ethvert nummer, som er omfattet af den samlede danske nummerplan, og som kan videretildeles til en slutbruger.
- 14) *Adgangsstyringssystem*: Teknisk foranstaltning eller ordning, der gør adgang til en krypteret radio- eller tv-tjeneste i klar form betinget af abonnement eller en anden form for forudgående tilladelse.
- 15) *Programmeringsgrænseflader for applikationer (API)*: Softwaregrænsefladen mellem applikationer, som radio- og tv-selskaber eller tjenesteudbydere stiller til rådighed, og de faciliteter i set-top-bokse, som er beregnet til tilslutning til tv-apparater eller integrerede digitale tv-apparater, der kan modtage digitale interaktive radio- og tv-tjenester.
- 16) *Multipleksoperatør*: Udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller ejer af elektroniske kommunikationsnet, som driver en jordbaseret digital tv-plattform.
- 17) *Gatewaystation*: Jordbaseret teknisk installation, der benyttes i forbindelse med kommunikation mellem en i forvejen afgrænset gruppe af slutbrugere, hvor en eller flere er tilsluttet et satellitbaseret net.

Afsnit II

Slutbrugerforhold og forsyningspligt m.v.

Kapitel 3

Grundlæggende slutbrugerrettigheder

§ 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på at forpligte ejere af elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til at sikre slutbrugere adgang til at foretage opkald til den offentlige alarmtjeneste (112), nummeroplysningstjenester, teksttelefonitjenesten og eventuelle andre samfundsvigtige elektroniske kommunikationstjenester.

§ 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til at sikre en række grundlæggende slutbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser om slutbrugerens ret til en kontrakt, indholdet af kontrakten, terminaludstyr, tekniske grænseflader og klagebehandling. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om pligt til at stille særlige funktioner og faciliteter eventuelt gratis til rådighed for slutbrugerne og til at gøre slutbrugerne opmærksom på disse, om pligt til at oplyse slutbrugerne om mulighederne for at beskytte personoplysninger og om pligt til at viderefor-

midle almennyttige oplysninger om lovlig og ulovlig anvendelse af elektroniske kommunikationstjenester m.v.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af regler i henhold til stk. 1 kan erhvervs- og vækstministeren bestemme, at disse kun skal gælde for visse typer af aftaleforhold, herunder for aftaler med ikkeerhvervsdrivende slutbrugere, og at reglerne ikke skal kunne fraviges ved aftale. Erhvervs- og vækstministeren kan desuden fastsætte nærmere regler om Erhvervsstyrelsens adgang til at dispensere fra kravene.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fastsætte mindstekrav til kvaliteten af deres elektroniske kommunikationstjenester. Ved fastsættelse af sådanne mindstekrav kan Erhvervsstyrelsen bl.a. specificere, hvilke parametre for tjenesters kvalitet der skal måles.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere til at offentliggøre oplysninger om priser, standardbetingelser og -vilkår, kvalitet, gebyrer m.v. for de tjenester, de tilbyder, og regler om udbydernes oplysningspligt over for slutbrugeren.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om krav, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal opfylde, vedrørende særlige brugergrupper, herunder handicappede, adgang til elektroniske kommunikationstjenester, valg af udbyder m.v.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler med henblik på at pålægge udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester at sikre slutbrugere adgang til information og videreformidling af information og mulighed for at benytte applikationer og tjenester efter eget valg.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen kan med henblik på at forhindre svig eller bedrageri i forbindelse med brugen af konkrete numre eller tjenester fastsætte regler, der pålægger udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere at spærre adgang til disse numre eller tjenester, og kræve, at udbyderen tilbageholder relevante indtægter fra samtrafik eller andre tjenester.

§ 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på at forpligte udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester, til at sikre grundlæggende slutbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af teleterminaludstyr til slutbrugere. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om maksimale bindingsperioder i forbindelse med faciliteter i teleterminaludstyr.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af regler i henhold til stk. 1 kan erhvervs- og vækstministeren bestemme, at reglerne kun skal gælde for visse typer af aftaleforhold, herunder for aftaler med ikkeerhvervsdrivende slutbrugere, og at reglerne ikke skal kunne fraviges ved aftale.

§ 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om etablering og drift af betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni indeholdende minimumskrav til udbuddet af betalingstelefoner eller anden adgang til offentlig taletelefoni, herunder med henblik på opfyldelse af handicappede slutbrugeres særlige behov.

Hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation, informationsikkerhed, behandling af persondata og bistand til aflytning m.v.

§ 7. Ejere af elektroniske kommunikationsnet og udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og deres ansatte og tidligere ansatte må ikke uberettiget videregive eller udnytte oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf, som de får kendskab til i forbindelse med det pågældende udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. De nævnte ejere og udbydere skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at oplysninger om andres brug af nettet eller tjenesten eller indholdet heraf ikke er tilgængelige for uvedkommende.

Stk. 2. Bestemmelserne i straffelovens §§ 152, 152 a og 152 d-152 f finder tilsvarende anvendelse for den, der virker eller har virket hos en ejer af elektroniske kommunikationsnet eller en udbyder af elektro-

niske kommunikationsnet eller -tjenester, eller som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med disse.

§ 8. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om minimumskrav til behandling af persondata i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 skal bl.a. omfatte krav om følgende:

- 1) Passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at styre risici for persondatasikkerheden i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og sikre et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risici.
- 2) Underretning af Erhvervsstyrelsen ved brud på persondatasikkerheden. Pligten kan omfatte underretning af andre end Erhvervsstyrelsen under særlige omstændigheder.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan endvidere af hensyn til persondatabeskyttelse bl.a. omfatte krav om følgende:

- 1) A-nummer-visning, automatisk viderestilling og forbrugsopgørelser.
- 2) Opbevaring og behandling af trafikdata og lokaliseringsdata i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om tilsyn med overholdelsen af regler, der fastsættes i medfør af stk. 1, herunder om kontrol med persondatasikkerheden.

§ 8 a. Forsvarsministeren fastsætter regler for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om minimumskrav til informationssikkerhed i forbindelse med udbuddet af kommunikationsnet og -tjenester.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 skal bl.a. omfatte krav om følgende:

- 1) Passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på at styre risici for informationssikkerheden i elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og sikre et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risici.
- 2) Underretning af Forsvarsministeriet ved brud på informationssikkerheden med væsentlige følger for drift af net eller tjenester. Pligten kan omfatte underretning af andre end Forsvarsministeriet under særlige omstændigheder.

Stk. 3. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om tilsyn med overholdelsen af regler, der fastsættes i medfør af stk. 1, herunder om kontrol med informationssikkerheden.

§ 9. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter med henblik på beskyttelse af slutbrugere regler med krav til fysiske og juridiske personers lagring af oplysninger på slutbrugeres terminaludstyr og adgang til oplysninger, som er lagret på slutbrugeres terminaludstyr.

§ 10. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal uden udgift for staten sikre,

- 1) at det tekniske udstyr og de tekniske systemer, som udbyderen anvender, er indrettet således, at politiet kan få adgang til oplysninger om teletrafik og til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden i form af historisk teleoplysning og historisk udvidet teleoplysning, fremadrettet teleoplysning og fremadrettet udvidet teleoplysning, aflytning og teleobservation, jf. retsplejelovens kapitel 71 og 74, herunder, for så vidt angår fremadrettet teleoplysning og udvidet teleoplysning, at politiet kan få adgang, umiddelbart efter at disse oplysninger registreres,
- 2) at det tekniske udstyr og de tekniske systemer, som udbyderen anvender, er indrettet således, at det efter anmodning fra politiet er muligt at foretage aflytning og øjeblikkelig overførsel af telekommunikation til en anden kontraherende stat efter artikel 18, stk. 5, litra a, sammenholdt med stk. 2, litra a og c, i konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater,

- 3) at de gatewaystationer, udbyderen anvender, er indrettet således, at udbydere af elektroniske kommunikationstjenester i andre kontraherende stater, der benytter gatewaystationerne, har direkte adgang til disse, så det gennem sådanne udbydere er muligt at foretage direkte aflytning af telekommunikation på gatewaystationerne vedrørende personer, der befinder sig i den pågældende kontraherende stat, jf. artikel 19 i konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, og
- 4) at udbyderen har direkte adgang til gatewaystationer, der befinder sig i andre kontraherede stater, og som udbyderen benytter, således at politiet gennem udbyderen har mulighed for at foretage direkte aflytning af telekommunikation på gatewaystationen vedrørende personer, der befinder sig her i landet, jf. retsplejelovens kapitel 71 og konvention af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om de tekniske krav til udstyr, systemer og gatewaystationer som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Det påhviler udbyderen at bistå politiet ved gennemførelse af indgreb i meddelelshemmeligheden i de i stk. 1, nr. 2, nævnte tilfælde.

Stk. 4. Det påhviler udbyderen at sikre, at politiets anmodninger om fremskaffelse af oplysninger om teletrafik samt historisk teleoplysning og historisk udvidet teleoplysning behandles straks og på en sådan måde, at hensigten med indgrebet ikke forspildes.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler, hvorefter de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte krav til indretning af udstyr og systemer kan fraviges i særlige tilfælde, hvor tekniske eller praktiske hensyn nødvendiggør dette.

§ 11. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal til en fælles database, jf. § 29, indberette og opdatere oplysninger om telefonnummer og aktuel udbyder. Oplysninger skal indberettes umiddelbart efter en slutbrugers skift af udbyder, jf. § 26 om nummerportabilitet. Forpligtelsen påhviler den udbyder, der overtager kontraktforholdet til slutbrugeren, og omfatter også tilfælde, hvor slutbrugeren overføres uden anvendelse af procedurene for nummerportabilitet.

§ 12. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal registrere deres virksomhed hos Rigspolitiets Telecenter.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at det i stk. 1 nævnte krav kan fraviges for mindre udbydere, eller hvor særlige praktiske hensyn nødvendiggør dette.

§ 13. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere skal på begæring af politiet udlevere oplysninger, der identificerer en slutbrugers adgang til elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Kapitel 3 a

Midlertidig leverance af tjenester

§ 13 a. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, at slutbrugere sikres midlertidig leverance af elektroniske kommunikationstjenester (nøddrift) i op til 30 dage, i tilfælde af at en udbyder af elektroniske kommunikationstjenester tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling, og bredbåndsudbydere-ns virksomhed eller dele heraf ikke søges videreført.

Stk. 2. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser

- 1) om, hvilke udbydere og tjenester der er omfattet af reglerne,
- 2) om, i hvilket omfang leverancen af tjenester skal opretholdes,
- 3) om godkendelse af udgifter til nøddrift,
- 4) om etablering af nøddrift i en kortere periode end 30 dage, hvis alle de for nøddriften nødvendige underleverandører m.v. samtykker heri, og

5) om Erhvervsstyrelsens administration af reglerne.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om nøddrift.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens afgørelser efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 13 b. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om godkendelse af brancheaftaler om finansiering af nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser

- 1) om, at brancheaftalen skal finansiere udgifterne i forbindelse med etablering af nøddrift,
- 2) om, at der gennem brancheaftalen eventuelt sammen med finansiering fra bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, skal kunne ske finansiering af nøddrift for op til 40 mio. kr.,
- 3) om meddelelsespligt om udmeldelse for de af brancheaftalen omfattede bredbåndsudbydere,
- 4) om varighed af brancheaftalen og
- 5) om opsigelse af brancheaftalen.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om godkendelse af brancheaftaler.

§ 13 c. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om etablering af en bredbåndsgarantiordning.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen finansierer nøddrift efter regler fastsat i medfør af § 13 a.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser om,

- 1) at udbydere omfattet af reglerne fastsat i medfør af § 13 a skal være medlemmer af bredbåndsgarantiordningen,
- 2) at bredbåndsgarantiordningens vedtægter og ændringer heri skal godkendes af Erhvervsstyrelsen,
- 3) at Erhvervsstyrelsen yder sekretariatsbetjening til bredbåndsgarantiordningen, og
- 4) hvordan ledelsen af bredbåndsgarantiordningen sammensættes og forretningsordenen herfor.

Stk. 4. Fastsætter erhvervs- og vækstministeren regler i medfør af stk. 1, udpeger erhvervs- og vækstministeren ledelsen af bredbåndsgarantiordningen.

Stk. 5. I tilfælde af nøddrift opkræves et individuelt bidrag til finansiering af nøddrift hos det enkelte medlem af bredbåndsgarantiordningen. Bidragets størrelse afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse på medlemmer af bredbåndsgarantiordningen, som er med i en af Erhvervsstyrelsen godkendt brancheaftale, jf. § 13 b.

§ 13 d. Nøddriftsperioden regnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om finansiering af nøddrift, jf. § 13 a, stk. 3.

Stk. 2. Bredbåndsgarantiordningen dækker omkostninger forbundet med opretholdelsen af driften med henblik på nøddrift fra det tidspunkt, hvor rekonstruktør eller kurator giver meddelelse til Erhvervsstyrelsen om, at det er besluttet, at udbyderens virksomhed ikke søges videreført eller solgt med henblik på videre drift.

§ 13 e. Erhvervs- og vækstministeren kan stille garanti for op til 30 mio. kr. for lån eller kassekredit ydet af et pengeinstitut til bredbåndsgarantiordningen etableret i medfør af § 13 c, som foreningen optager, i tilfælde af at foreningen inden for et regnskabsår har behov for at finansiere nøddrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om bidrag til bredbåndsgarantiordningen, jf. § 13 c, stk. 2, så udgifter afholdt efter stk. 1 dækkes inden for et nærmere fastsat antal år.

Stk. 3. Det bidrag, som det enkelte medlem af bredbåndsgarantiordningen skal betale til foreningen til finansiering af udgifter efter regler fastsat i medfør af stk. 2, afhænger af medlemmets andel af de af reglerne omfattede slutbrugere, jf. § 13 a, stk. 2.

§ 13 f. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om rekonstruktørs og kurators forpligtelser til at etablere nøddrift, i forbindelse med at en udbyder af elektroni-

ske kommunikationstjenester omfattet af reglerne fastsat efter § 13 a tages under rekonstruktions- eller konkursbehandling.

Stk. 2. Regler fastsat i medfør af stk. 1 kan bl.a. omfatte bestemmelser om, at der skal indsendes et driftsbudget for nøddriften til Erhvervsstyrelsen, og om informationsforpligtelser i forbindelse med etablering af nøddrift.

Stk. 3. En udbyder af elektroniske kommunikationstjenester under rekonstruktionsbehandling har pligt til at medvirke til opretholdelsen af driften af tjenesten og etableringen af nøddrift, herunder at videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler, hvis rekonstruktøren anmoder udbyderen herom.

Stk. 4. Etablering af nøddrift i medfør af regler fastsat efter stk. 1 indebærer ikke, at udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler af den grund videreføres, eller at konkursboet af den grund anses for at være indtrådt i udbyderens gensidigt bebyrdende aftaler.

Kapitel 4

Forsyningspligt

Forsyningspligtydelser

§ 14. Forsyningspligten har til formål at sikre alle slutbrugere adgang til en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser.

Stk. 2. Forsyningspligten sikres, ved at alle slutbrugere har mulighed for at få adgang til følgende forsyningspligtydelser:

- 1) Adgang til et offentligt elektronisk kommunikationsnet på et fast sted.
- 2) Adgang til en offentligt tilgængelig taletelefonitjeneste over det i nr. 1 anførte elektroniske kommunikationsnet.
- 3) Særlige forsyningspligtydelser til nærmere afgrænsede grupper af personer med handicap.
- 4) En udtømmende nummerfortegnelse, der indeholder samtlige numre i den samlede danske nummerplan, som er tildelt slutbrugere.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at forsyningspligten skal omfatte andre ydelser end dem, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at en eller flere af de forsyningspligtydelser eller dele af disse, som er nævnt i stk. 2 eller fastsat i medfør af stk. 3, og som er alment tilgængelige,

- 1) ikke længere skal udbydes som led i forsyningspligten eller
- 2) ikke eller kun i begrænset omfang skal udbydes til nye kunder som led i forsyningspligten.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om,

- 1) hvilke ydelser der er omfattet af stk. 2, nr. 3,
- 2) omfanget af forsyningspligtydelser, jf. stk. 2 og 3, herunder de faciliteter og funktioner, der skal stilles til rådighed, og
- 3) omfanget af leveringspligten, jf. § 16.

§ 15. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om:

- 1) De udpegede forsyningspligtudbyderes forpligtelser med henblik på at tilgodese hensynet til sikring af grundlæggende slutbrugerrettigheder i forbindelse med udbud og levering af forsyningspligtydelser. Reglerne kan indeholde krav til indholdet af den kontrakt, der skal gælde i forholdet mellem en forsyningspligtudbyder og en slutbruger, herunder
 - a) krav om kompensations- og tilbagebetalingsordninger, som finder anvendelse, hvis kvalitetskrav, som Erhvervsstyrelsen har fastsat i medfør af § 4, stk. 4, eller § 15, stk. 3, ikke overholdes, og
 - b) krav til eventuelle kontraktvilkår om sikkerhedsstillelse.
- 2) Udpegning af forsyningspligtudbydere. Reglerne kan bl.a. omfatte, hvordan udpegningen finder sted, udpegning ved offentligt udbud og udpegningens varighed.

3) Rammer for fastsættelse af vilkår for de efter stk. 2 udpegede udbyderes varetagelse af forsyningspligten. Reglerne kan bl.a. omfatte krav til indholdet af vilkårene, herunder kvalitetskrav til de ydelser, som de udpegede forsyningspligtudbydere skal levere, og krav vedrørende kvalitetsmålinger og offentliggørelse heraf.

Stk. 2. På grundlag af regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 2, udpeger Erhvervsstyrelsen en eller flere virksomheder som forsyningspligtudbydere, der forpligtes til at udbyde forsyningspligtigheder som nævnt i § 14, stk. 2, eller som fastsat i medfør af § 14, stk. 3.

Stk. 3. På grundlag af regler fastsat i medfør af stk. 1, nr. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere vilkår for de i medfør af stk. 2 udpegede udbyderes varetagelse af forsyningspligten.

§ 16. Udbydere, der er udpeget som forsyningspligtudbydere i henhold til § 15, stk. 2, skal levere eller udbyde de ydelser, der er omfattet af forsyningspligten, til enhver, der anmoder herom, medmindre den pågældende, der anmoder herom, gentagende og groft har misbrugt forsyningspligtigheden og der er betydelig risiko for et fremtidigt misbrug af den pågældende forsyningspligtighed.

Stk. 2. En afgørelse, som er truffet af forsyningspligtudbyderen om ikke at levere forsyningspligtigheder, kan påklages til Erhvervsstyrelsen.

Maksimalpriser for forsyningspligtigheder

§ 17. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om:

- 1) Kravene til og beregning af maksimalpriser for forsyningspligtigheder som nævnt i eller fastsat i medfør af § 14, herunder rammerne for Erhvervsstyrelsens fastsættelse heraf og for forsyningspligtudbyderes udarbejdelse af forslag hertil.
- 2) At forsyningspligtudbydere i det område, forsyningspligtudbyderen er forpligtet til at levere i, skal opkræve samme listepreiser for en eller flere forsyningspligtigheder.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan bestemme, at Erhvervsstyrelsen skal fastsætte maksimalpriser for en eller flere af de forsyningspligtigheder, som er anført i § 14, stk. 2, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter maksimalpriser efter forslag fra forsyningspligtudbyderne og efter regler fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Der kan ikke fastsættes maksimalpriser, der indebærer, at forsyningspligtudbyderens omkostninger ved tilvejebringelse af forsyningspligtighederne ikke samlet set dækkes.

Stk. 4. Stk. 3 gælder ikke, i det omfang forsyningspligtigheder skal tilbydes gratis i medfør af internationale forpligtelser herom.

Finansiering af forsyningspligten

§ 18. Forsyningspligtudbydere, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget til at varetage forsyningspligtigheder omfattet af § 14, stk. 2, eller fastsat i medfør af § 14, stk. 3, har ret til at få dækket dokumenterede nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtigheder, hvor nettoomkostninger for forsyningspligtigheder omfattet af § 14, stk. 2, dog kun dækkes, i det omfang Erhvervsstyrelsen vurderer, at varetagelsen af forsyningspligten udgør en urimelig byrde for den udpegede forsyningspligtudbyder. Nettoomkostningerne opgøres samlet for de forsyningspligtigheder, som er omfattet af § 14, stk. 2, og hver for sig for de forsyningspligtigheder, som er fastsat i medfør af § 14, stk. 3. Nettoomkostningerne beregnes som forsyningspligtudbyderens underskud ved tilvejebringelse og levering af de forsyningspligtigheder, som den enkelte forsyningspligtudbyder i medfør af en udpegning i henhold til § 15, stk. 2, er forpligtet til at udbyde, med fradrag af værdien af forsyningspligtudbyderens eventuelle immaterielle fordele ved at varetage forsyningspligten. Nettoomkostninger dækkes ikke, hvis forsyningspligtudbyderens priser er unormalt lave i forhold til ydelsen.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om den i stk. 1 nævnte dækning, herunder om

- 1) beregning af den i stk. 1 anførte dækning,

- 2) krav til forsyningspligtudbyderes opstilling af regnskaber og dokumentation for de i stk. 1 anførte nettoomkostninger,
- 3) tidsfrister for beregning og betaling af bidrag til dækning af omkostningerne, jf. stk. 4,
- 4) opkrævning af bidrag, jf. stk. 4, og de forpligtede udbyderes oplysningspligt i forbindelse hermed,
- 5) afgrænsning af kredsen af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som i henhold til stk. 4 forpligtes til at medvirke til dækning af eventuelle nettoomkostninger,
- 6) anmeldelsesordninger med henblik på forudgående registrering af de udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som i henhold til stk. 4 vil være forpligtede til at medvirke til dækning af eventuelle nettoomkostninger, og
- 7) mulighederne for at tilbagekalde udpegningen af en eksisterende forsyningspligtudbyder i forbindelse med afholdelse af offentligt udbud som nævnt i stk. 7.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen træffer på baggrund af regler fastsat efter stk. 2 afgørelse om fastsættelse og dækning af nettoomkostninger, herunder om, hvorvidt

- 1) forsyningspligtudbyderen har fremlagt tilstrækkelig dokumentation til at berettige dækning af nettoomkostninger som nævnt i stk. 1,
- 2) forsyningspligten efter Erhvervsstyrelsens vurdering udgør en urimelig byrde, jf. stk. 1, 1. pkt., for den udpegede forsyningspligtudbyder og
- 3) forsyningspligtudbyderens priser efter Erhvervsstyrelsens vurdering er unormalt lave i forhold til ydelsen.

Stk. 4. Hvis nettoomkostningerne, jf. stk. 1, er fremkommet ved udbud af forsyningspligttydelser som nævnt i § 14, stk. 2, eller som fastsat i medfør af § 14, stk. 3, i det omfang disse forpligtelser er omfattet af direktiv 2002/22/EF med senere ændringer, udløser Erhvervsstyrelsens afgørelse efter stk. 3 en forpligtelse for udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som udbyder ydelser svarende til de i § 14, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte eller i medfør af § 14, stk. 3, fastsatte forsyningspligttydelser, til at medfinansiere forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger. Erhvervsstyrelsen fastsætter og opkræver til dækning heraf bidrag fra de pågældende udbydere.

Stk. 5. Den i stk. 4 nævnte forpligtelse påhviler også forsyningspligtudbyderen, i det omfang denne ud over forsyningspligttydelserne på samme måde som andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester udbyder elektroniske kommunikationstjenester svarende til de i § 14, stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte eller de i medfør af § 14, stk. 3, fastsatte.

Stk. 6. Bidrag som nævnt i stk. 4 og 5 fastsættes i finansloven og bekendtgøres af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 7. Senest samtidig med at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse i henhold til stk. 3, skal Erhvervsstyrelsen iværksætte et offentligt udbud med henblik på eventuel udpegning af en eller flere alternative forsyningspligtudbydere efter regler fastsat i henhold til § 15, stk. 1, nr. 2, og med samme vilkår som fastsat i medfør af § 15, stk. 3, medmindre forholdet vedrørende finansiering af nettoomkostninger er indgået som en del af udpegningen af den pågældende forsyningspligtudbyder.

Stk. 8. Hvis nettoomkostninger i henhold til stk. 1 er fremkommet ved udbud af forsyningspligttydelser som nævnt i § 14, stk. 3, udløser Erhvervsstyrelsens afgørelse efter stk. 3 en forpligtelse for staten til at dække forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger, i det omfang ydelserne ikke er indeholdt i forpligtelserne i direktiv 2002/22/EF med senere ændringer.

Underretningspligt

§ 19. En forsyningspligtudbyder, der vil overdrage sit accessnet eller en væsentlig del af det til en særskilt juridisk enhed med et andet ejerskab, underretter i forvejen og uden ugrundet ophold Erhvervsstyrelsen herom, sådan at denne kan bedømme, hvordan den påtænkte overdragelse vil påvirke udbuddet af forsyningspligttydelserne i § 14, stk. 2, nr. 1 og 2. Ved accessnet forstås den yderste del af telenettet, som kan forbinde slutbrugeren med resten af telenettet.

Kapitel 5

Tilsyn

§ 20. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette afsnit og regler og vilkår udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fører ikke tilsyn med overholdelse af § 10, stk. 3-5, § 12 og § 13.

Stk. 3. Forsvarsministeriet fører tilsyn med overholdelsen af § 8 a og regler og vilkår udstedt i medfør heraf.

Afsnit III

Nummerforhold

Kapitel 6

Administration og anvendelse af den samlede danske nummerplan

§ 21. Erhvervsstyrelsen udarbejder, bekendtgør og administrerer en samlet dansk nummerplan, der indeholder en fordeling af de samlede nummerressourcer, omfattende numre, nummerserier, koder og adresser, som anvendes i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler for administrationen af den samlede danske nummerplan, herunder bl.a. regler for:

- 1) Sammenhængen mellem den samlede danske nummerplan og fælles internationale nummer- og adresseplaner.
- 2) Intern nummerering og adressering i elektroniske kommunikationsnet.
- 3) Disponering, tildeling, ændring, inddragelse og tilbagekaldelse af numre, nummerserier, koder og adresser.
- 4) Anvendelse, ibrugtagning og øvrige vilkår for tildeling af numre, nummerserier, koder og adresser.

Stk. 2. I nummerplanen, jf. stk. 1, afsættes bl.a. nummerressourcer til følgende formål:

- 1) Kortnumre.
- 2) Udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med særlige takseringsforhold.
- 3) Reservering med henblik på senere anvendelse, herunder reservering med henblik på omlægning af nummerplanen.
- 4) Udbud af gratisnumre, hvor opkald sker uden opkalds- eller tidsbaseret taksering af slutbrugeren.
- 5) Udbud af numre, hvor udbyderen af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som en integreret del af takseringen for opkaldet tillige varetager registrering af forbruget af en bagvedliggende informations- eller indholdstjeneste samt fakturering og opkrævning for denne hos slutbrugeren.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke anvende opkalds- eller tidsbaseret taksering over for den kaldende slutbruger i forbindelse med slutbrugeres opkald til numre som nævnt i stk. 2, nr. 4.

§ 22. Kortnumre, jf. § 21, stk. 2, nr. 1, kan afsættes til følgende formål:

- 1) Den offentlige alarmtjeneste.
- 2) En fælles telefonlinje til offentlige myndigheder.
- 3) Udbud af nummeroplysningstjenester, der indgår i forsyningspligten, jf. § 14, stk. 2, nr. 4, og udbud af særlige tjenester af en samfundsmæssig betydning.
- 4) Udbud af andre nummeroplysningstjenester end den i nr. 3 nævnte.
- 5) Sikring af slutbrugernes adgang til at anvende eller komme i forbindelse med
 - a) en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester end den udbyder, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos, med henblik på brug af en eller flere af denne udbyders elektroniske kommunikationstjenester eller

- b) andre elektroniske kommunikationstjenester hos samme udbyder, som slutbrugeren i øvrigt har sit kundeforhold hos.
- 2) Udbud af fælles kortnumre til brug for særlige forbrugermæssige eller samfundsrelaterede formål, der knytter sig til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Stk. 2. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke som en integreret del af takseringen for opkald til abonnentnumre foretage opkrævning hos den kaldende slutbruger af ikketransaktionsrelaterede betalinger på vegne af tredjemand, herunder på vegne af den kaldte slutbruger, i forbindelse med opkald til andre numre end de i stk. 1, nr. 2-4 og 6, og § 21, stk. 2, nr. 5, anførte.

§ 23. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler for brugen af numre, nummerserier, koder og adresser fra den samlede danske nummerplan, når disse sammenkædes med domænenavne.

§ 24. Erhvervsstyrelsen tildeler efter anmodning inden for rammerne af de i medfør af § 21 fastsatte regler numre, nummerserier, koder og adresser til enhver, der erhvervsmæssigt udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller forsyningspligtigheder.

Nummerafgifter

§ 25. Erhvervsstyrelsen opkræver nummerafgifter hos de udbydere, som Erhvervsstyrelsen i medfør af § 24 har tildelt eller tildeler numre, nummerserier, koder eller adresser.

Stk. 2. Afgifter som anført i stk. 1 fastsættes årligt på finansloven og offentliggøres af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. Pligten til betaling af de i stk. 1 nævnte nummerafgifter påhviler til enhver tid den udbyder, der af Erhvervsstyrelsen er tildelt de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Kapitel 7

Nummerportabilitet

§ 26. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal sikre, at slutbrugere hos disse kan medtage abonnentnumre ved skift mellem udbydere inden for henholdsvis fastnet og mobilnet (nummerportabilitet).

Stk. 2. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal imødekomme alle anmodninger fra andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester om indgåelse af aftaler om afgivelse af abonnentnumre med sigte på at muliggøre nummerportabilitet, som en slutbruger har anmodet om.

§ 27. Slutbrugere skal have mulighed for portering af abonnentnumre, senest ved udgangen af den næstfølgende arbejdsdag efter at anmodningen er kommet frem til den afgivende udbyder. Portering af abonnentnumre må dog tidligst ske, når slutbrugers abonnementsforhold hos den udbyder, som skal modtage abonnentnumre, er trådt i kraft.

Stk. 2. En slutbruger, der har anmodet om portering af abonnentnumre, skal ikke afvente udløbet af en eventuel bindingsperiode eller et opsigelsesvarsel, før porteringen effektueres.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal yde slutbrugere rimelig kompensation i tilfælde af forsinket portering og i tilfælde af misbrug af portering foretaget af udbyderen eller på dennes vegne.

§ 28. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som slutbrugeren har sit kundeforhold hos, kan ikke i forbindelse med slutbrugers anmodning om nummerportering, jf. § 26, stk. 1, kræve slutbrugeren særskilt betaling for porteringen.

Stk. 2. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke over for den slutbruger, der foretager opkald til numre, som andre slutbrugere har medtaget som led i nummerportering, jf. § 26, stk. 1, anvende priser for opkaldet, der overstiger den pågældende udbyders slutbrugerpriser for tilsvarende opkald til numre, der ikke er porterede.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der afgiver numre som led i nummerportering, kan af andre udbydere maksimalt kræve en betaling herfor, der dækker de omkostninger, som udbyderen direkte har afholdt i forbindelse med afgivelsen af numre, og den løbende betaling af nummerafgiften.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at omkostningerne ved at opgradere infrastruktur m.v. med henblik på at gennemføre nummerportering skal afholdes af den enkelte udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

§ 29. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal sikre, at andre udbydere har adgang til via en database at få oplyst, hvilken udbyder et abonnentnummer er afgivet til, med sigte på korrekt dirigering af opkald til porterede abonnentnumre.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere som nævnt i stk. 1 skal overlade administrationen af oplysninger om porterede abonnentnumre til en fælles database etableret og drevet af en eller flere udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller af tredjemand.

Kapitel 8

Mulighed for at kalde numre samt aftaler om dirigering af opkald

§ 30. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal sikre korrekt dirigering af opkald til abonnentnumre, der er omfattet af den samlede danske nummerplan, herunder opkald til abonnentnumre, der er omfattet af reglerne i kapitel 7 om nummerportabilitet, samt opkald til det europæiske telefonnummerområde.

Stk. 2. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter ikke opkald til numre med særlig taksering, hvis modtageren af opkaldet har valgt at begrænse adgangen for opkald hertil.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler for, hvordan og på hvilke vilkår portering af numre og dirigering af opkald mellem udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, jf. stk. 1, skal afvikles, herunder regler for, hvordan portering og dirigering skal ske, når et nummer medtages af slutbrugeren ved flere efterfølgende skift mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt eventuelle supplerende krav til indholdet af aftaler om samtrafik med sigte herpå.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om den betaling og de vilkår, som udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller tredjemand kan pålægge andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i forbindelse med disses opslag i databaser som nævnt i § 29, stk. 1, med henblik på at sikre korrekt dirigering af opkald til numre, jf. stk. 1-3, der er omfattet af reglerne i kapitel 7 om nummerportabilitet.

Kapitel 9

Rammer for udnyttelse af nummeroplysningsdata

§ 31. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der videretildeler abonnentnumre til slutbrugere, skal afgive nummeroplysningsdata til alle, der ønsker det. Betaling for afgivelse af nummeroplysningsdata må ikke overstige marginalomkostningerne ved afgivelsen.

Stk. 2. Ved nummeroplysningsdata forstås oplysninger om abonnentnumre, der er tildelt slutbrugere, indeholdende navn, adresse, eventuelle oplysninger om stilling, abonnentnummeret og den kategori af tjeneste, abonnentnummeret anvendes til.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om minimumskrav til indsamling og videregivelse af nummeroplysningsdata, de pågældendes datas fremtrædelsesform, opdatering af oplysninger m.v. og omfanget af de forpligtelser, der kan pålægges udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre over for slutbrugere.

Stk. 4. En slutbruger kan kræve, at den pågældendes nummeroplysningsdata ikke oplyses i forbindelse med udbud af nummeroplysningstjenester. Krav herom indebærer ligeledes, at slutbrugers nummeroplysningsdata ikke må videregives til andre, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Uanset stk. 4

- 1) kan nummeroplysningsdata altid videregives til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i signaleringsøjemed og
- 2) skal nummeroplysningsdata altid videregives til forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste, jf. § 14, stk. 2, nr. 4.

Stk. 6. Oplysninger som nævnt i stk. 5, nr. 2, kan alene videregives af forsyningspligtudbyderens landsdækkende nummeroplysningstjeneste til brug for offentlige alarmtjenester, politiet, retterne eller restantceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 7. En slutbruger kan hos udbydere af almene, offentligt tilgængelige nummeroplysningsdatabaser og -registre kræve at blive optaget i alle disse nummeroplysningsdatabaser og -registre, når slutbrugers nummeroplysninger er relevante for formålet med nummeroplysningsdatabasen eller -registeret. Udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre skal efter anmodning fra en slutbruger give slutbrugeren adgang til at kontrollere oplysninger om slutbrugers egne nummeroplysningsdata hos den pågældende udbyder af nummeroplysningsdatabasen og -registeret.

Stk. 8. Udbydere som nævnt i stk. 7 skal uden omkostning for slutbrugeren give denne oplysninger om formål med databasen eller registeret og om andre anvendelsesmuligheder heraf på grundlag af søgefunktioner, som er indbygget i elektroniske udgaver, inden slutbrugeren medtages i databasen eller registeret, eller inden ændring af formål eller de nævnte anvendelsesmuligheder iværksættes.

Kapitel 10

Tilsyn med overholdelse af reglerne om nummerforhold

§ 32. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette afsnit og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Det påhviler udbydere, der i medfør af bestemmelsen i § 24 er tildelt numre, nummerserier, koder eller adresser i den samlede danske nummerplan, at sikre overholdelsen af regler fastsat i henhold til § 21 og vilkår fastsat med hjemmel heri, uanset om brugen af de pågældende numre, nummerserier, koder eller adresser enkeltvis eller i blokke er overladt til slutbrugere eller til andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fører ikke tilsyn med størrelsen af kompensationer ydet efter § 27, stk. 3.

Afsnit IV

Sektorspecifik konkurrenceregulering

Kapitel 11

Fælles bestemmelser om netadgang og samtrafik

§ 33. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har pligt til indbyrdes at forhandle sig frem til aftaler om samtrafik med henblik på at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, sådan at det sikres, at disse tjenester kan udbydes i hele EU og EØS, og at der er interoperabilitet.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan pålægge forpligtelser, i det omfang det er nødvendigt for at sikre forbindelse mellem slutbrugere i de enkelte net eller for at skabe interoperabilitet over for udbydere af elektro-

niske kommunikationsnet eller -tjenester, der kontrollerer adgangen til en eller flere slutbrugere, herunder forpligtelse til at sammenkoble deres net.

§ 34. Aftaler om netadgang og samtrafik indgås på kommercielle vilkår.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der er pålagt forpligtelser i henhold til § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af § 49, tilbyde andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester aftaler om netadgang og samtrafik på vilkår og betingelser, som er i overensstemmelse med de forpligtelser, som udbyderen er pålagt.

§ 35. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der får oplysninger fra en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester før, under eller efter forhandlinger om aftaler om netadgang eller samtrafik, må udelukkende anvende disse oplysninger til det formål, hvortil de er givet, og skal til enhver tid behandle de oplysninger, der er modtaget, fortroligt. De modtagne oplysninger må ikke videregives til andre, som herved kan opnå en konkurrencemæssig fordel, herunder ikke til andre afdelinger, datterselskaber eller partnere.

Kapitel 12

Teknisk regulering af netadgang

§ 36. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at udbydere med en stærk markedspostion, som er pålagt en forpligtelse til at give netadgang, jf. § 42, og udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som benytter en sådan netadgang, skal opfylde tekniske eller driftsmæssige betingelser, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet.

Kapitel 13

Undersøgelser af konkurrencesituationen

§ 37. Erhvervsstyrelsen gennemfører med regelmæssige mellemrum undersøgelser af konkurrencesituationen på telemarkedet (markedsundersøgelser) med henblik på at vurdere behovet for og eventuelt at pålægge forpligtelser efter § 41.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen gennemfører opdateringer af allerede gennemførte markedsundersøgelser, når det efter Erhvervsstyrelsens vurdering er nødvendigt på baggrund af markeds-mæssige eller faktiske forhold.

Stk. 3. Udbydere med en stærk markedspostion, der er pålagt forpligtelser, jf. § 41, skal underrette Erhvervsstyrelsen om beslutninger om organisatoriske eller strukturelle ændringer af væsentlig betydning for de pålagte forpligtelser.

Stk. 4. I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen ikke inden for de frister, der er fastsat i gældende EU-regulering, kan gennemføre en markedsundersøgelse som nævnt i stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen anmode Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation om bistand.

Stk. 5. Markedsundersøgelserne skal foretages sammen med tilsynsmyndigheder i andre lande, når Europa-Kommissionen har udpeget et transnationalt marked.

Markedsafgrænsning

§ 38. Som led i markedsundersøgelserne, jf. § 37, afgrænser Erhvervsstyrelsen de markeder, som er omfattet af Europa-Kommissionens henstilling om relevante produkt- og tjenestemarkeder, tilpasset danske forhold.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere med Europa-Kommissionens samtykke afgrænse andre end de i stk. 1 nævnte produkt- og tjenestemarkeder, der skal gøres til genstand for en markedsundersøgelse.

Markedsanalyse

§ 39. Som led i markedsundersøgelserne, jf. § 37, gennemfører Erhvervsstyrelsen analyser af de markeder, der er afgrænset i henhold til § 38, med henblik på at vurdere, om der er reel konkurrence på disse markeder.

Udpegning af udbydere med en stærk markedsposition

§ 40. Hvis en markedsanalyse, jf. § 39, viser, at der ikke er reel konkurrence på et relevant marked, skal Erhvervsstyrelsen udpege en eller flere udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med en stærk markedsposition (udbydere med en stærk markedsposition) på det pågældende marked.

Stk. 2. En udbyder anses for at have en stærk markedsposition, jf. stk. 1, hvis udbyderen enten alene eller i fællesskab med andre udbydere indtager en økonomisk styrkeposition, der giver udbyderen magt til i betragtelig grad at kunne handle uafhængigt af konkurrenter og kunder.

Stk. 3. Når en udbyder udpeges eller er udpeget som havende en stærk markedsposition på et bestemt marked, jf. stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen samtidig udpege udbyderen til at have en stærk markedsposition på et beslægtet marked, hvis forbindelserne mellem de to markeder muliggør, at markedspositionen på det ene marked kan overføres til det andet marked og dermed yderligere styrke udbyderens markedsposition.

Stk. 4. Hvis en markedsanalyse, jf. § 39, viser, at der er reel konkurrence på et relevant marked, eller hvis en udbyder ikke længere har en stærk markedsposition på markedet, skal Erhvervsstyrelsen ophæve alle forpligtelser, som i henhold til dette afsnit eller regler udstedt i medfør heraf er pålagt udbydere med henblik på at regulere deres position som udbydere med en stærk markedsposition på det pågældende marked.

Kapitel 14

Forpligtelser til brug for regulering af udbydere med en stærk markedsposition

Markedsafgørelse

§ 41. I forbindelse med afgørelser, som Erhvervsstyrelsen træffer i henhold til § 40, stk. 1, skal Erhvervsstyrelsen pålægge udbydere med en stærk markedsposition, jf. § 40, en eller flere forpligtelser. Erhvervsstyrelsen fastsætter i den enkelte afgørelse omfang og indhold af forpligtelserne.

Stk. 2. Forpligtelser som anført i stk. 1 kan omfatte:

- 1) Netadgang, jf. § 42.
- 2) Ikkediskrimination, jf. § 43.
- 3) Transparens, jf. § 44.
- 4) Regnskabsmæssig opsplitting, jf. § 45.
- 5) Priskontrol, jf. § 46.
- 6) Funktionel adskillelse, jf. § 47.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i særlige tilfælde og efter indhentelse af samtykke fra Europa-Kommissionen pålægge udbydere med en stærk markedsposition andre forpligtelser end dem, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Uanset stk. 3 kan Erhvervsstyrelsen ved regulering af udbydere med en stærk markedsposition i detailledet pålægge andre forpligtelser, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er nævnt i stk. 2, ikke er egnede til at løse det konkurrenceproblem, der er konstateret efter § 39.

Stk. 5. Samtidig med afgørelse som anført i stk. 1, 3 eller 4 beslutter Erhvervsstyrelsen, hvordan underretningen af udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der berøres heraf, skal ske. Disse udbydere skal underrettes herom i passende tid i forvejen.

Forpligtelse til netadgang

§ 42. Ved forpligtelse til netadgang forstås en forpligtelse til, at udbydere med en stærk markedsposition skal tilbyde faktisk eller virtuel netadgang til nærmere fastsatte dele af udbyderens netelementer, tjenester og associerede faciliteter. Udbyderen kan herunder pålægges at imødekomme rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om netadgang. Forpligtelsen kan bl.a. omfatte:

- 1) At give adgang til specifikke netelementer og faciliteter, herunder netelementer, der ikke er aktive, ubundet adgang til abonnentforbindelser bl.a. med henblik på levering af tjenesterne fast operatørvalg, operatørforvalg og tilbud om videresalg af abonnentforbindelser.
- 2) At forhandle med reelle hensigter med udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der ansøger om adgang.
- 3) At opretholde adgang til faciliteter, der tidligere er givet adgang til.
- 4) At tilbyde bestemte tjenester på engrosbasis til tredjeparters videresalg.
- 5) At tilbyde fri adgang til tekniske grænseflader, protokoller eller andre nøgleteknologier, der er afgørende for tjenesternes eller virtuelle nettjenesters interoperabilitet.
- 6) At tilbyde samhusning, virtuel samhusning eller andre former for fælles brug af associerede faciliteter, herunder fælles brug af bygninger, adgangsveje til bygninger, kabler i bygninger, master, antenner, tårne og andre støttekonstruktioner, kabelkanaler, ledningskanaler, kabelbrønde og skabe.
- 7) At tilbyde bestemte tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem net og forbindelse mellem slutbrugere, herunder faciliteter til intelligente nettjenester eller roaming på mobile net.
- 8) At tilbyde adgang til driftsstøttesystemer eller lignende softwaresystemer, der er nødvendige for at skabe reelle konkurrenceforhold.
- 9) At tilbyde fysisk eller logisk sammenkobling af kommunikationsnet eller netfaciliteter.
- 10) At tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom tjenester vedrørende identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.

Stk. 2. Ved fastsættelse af forpligtelser til netadgang skal Erhvervsstyrelsen navnlig tage hensyn til,

- 1) om den igangværende markedsudvikling teknisk og økonomisk muliggør at bruge eller installere konkurrerende faciliteter under hensyntagen til karakteren og typen af de involverede netadgangs- og samtrafikordninger,
- 2) om det er praktisk muligt at tilbyde den foreslåede netadgang i betragtning af den forhåndenværende kapacitet,
- 3) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage set i forhold til de offentlige investeringer og de risici, der er forbundet hermed,
- 4) behovet for at sikre den frie konkurrence på længere sigt, specielt i form af en økonomisk effektiv infrastrukturbaseret konkurrence,
- 5) eventuelle relevante intellektuelle rettigheder og
- 6) udbuddet af paneuropæiske tjenester.

Forpligtelse til ikkediskrimination

§ 43. Ved forpligtelse til ikkediskrimination forstås en forpligtelse til, at udbydere med en stærk markedsposition skal sikre, at de under tilsvarende forhold tilbyder andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der udbyder tilsvarende tjenester, tilsvarende vilkår og priser, og at de udbyder tjenester og formidler oplysninger til andre på samme vilkår, til samme priser og af samme kvalitet, som gælder for tjenester, der udbydes til udbyderen selv, dennes datterselskaber eller partnere.

Stk. 2. Forpligtelsen i stk. 1 omfatter tillige situationer, hvor tjenester, som udbyderen med en stærk markedsposition udbyder til sig selv eller sine datterselskaber eller partnere, er sammensat af flere produkter, og situationer, hvor sammenlignelige tjenester udbydes i relation til eller indgår som delelementer i forskellige produkter.

Stk. 3. Hvis en udbyder med en stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse til transparens, hvor udbyderen er pålagt at offentliggøre oplysninger om nye produkter og kommende ændringer i eksisterende udbud heraf, jf. § 44, kan Erhvervsstyrelsen i en markedsafgørelse stille krav om, at et nyt eller ændret engrosprodukt, som er omfattet af en netadgangsforpligtelse, jf. § 42, ikke må afsættes internt eller eksternt i en fastsat periode.

Forpligtelse til transparens

§ 44. Ved forpligtelse til transparens forstås en forpligtelse til, at udbydere med en stærk markedsposition skal offentliggøre bestemte oplysninger.

Stk. 2. Hvis en udbyder med en stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse til ikkediskrimination, jf. § 43, kan udbyderen pålægges at offentliggøre et standardtilbud, der skal være tilstrækkelig ubundet til at sikre, at andre udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke skal betale for faciliteter, som ikke er nødvendige for den ønskede netadgang, og som indeholder en beskrivelse af de udbudte tjenester opgjort efter enkeltkomponenter og de hertil knyttede vilkår og betingelser, herunder priser.

Stk. 3. Når en udbyder med en stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse som anført i § 42, stk. 1, nr. 1, til at give ubundet netadgang til abonnentforbindelser, skal der offentliggøres et standardtilbud herom. Et sådant standardtilbud skal som minimum indeholde bestemmelser om de forhold, som er angivet i gældende EU-regulering.

Stk. 4. Udbydere med en stærk markedsposition, der er pålagt forpligtelse til at offentliggøre standardtilbud som anført i stk. 2 og 3, skal senest samtidig med offentliggørelsen indsende standardtilbuddet til Erhvervsstyrelsen.

Forpligtelse til regnskabsmæssig opsplnitning

§ 45. Ved forpligtelse til regnskabsmæssig opsplnitning forstås en forpligtelse til, at udbydere med en stærk markedsposition skal udarbejde regnskaber for bestemte aktiviteter i forbindelse med netadgang.

Stk. 2. Under respekt af regler om tavshedspligt, herunder regler i forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger, kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre regnskabsoplysninger, herunder oplysninger om indtægter.

Forpligtelse til priskontrol

§ 46. Ved forpligtelse til priskontrol forstås en forpligtelse til, at udbydere med en stærk markedsposition skal opfylde krav til prissætningen, som fastsættes i en markedsafgørelse i henhold til § 41, stk. 1.

Stk. 2. Forpligtelse som nævnt i stk. 1 kan pålægges, hvis en markedsanalyse viser, at en udbyder med en stærk markedsposition som følge af utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne.

Stk. 3. Ved opstilling af krav i henhold til stk. 1 skal der tages hensyn til den forpligtede udbyders investeringer og tillades en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital under hensyn til de risici, der er forbundet hermed.

Stk. 4. Ved pålæggelse af en forpligtelse som nævnt i stk. 1 skal det sikres, at alle mekanismer til omkostningsdækning eller metoder, der kan anvendes til at fastlægge priser, sigter mod at fremme effektiviteten og skabe holdbar konkurrence og øgede fordele for slutbrugerne.

Stk. 5. Hvis et elektronisk kommunikationsnet bliver anvendt samtidig til flere tjenester, der ved isoleret anvendelse hver især skal dække omkostningerne ved det elektroniske kommunikationsnet eller dele heraf, skal Erhvervsstyrelsen ved fastsættelsen af prisen for et netadgangsprodukt ved samtidig anvendelse foretage en forholdsmæssig fordeling af de omkostninger, der knytter sig til anvendelsen, mellem udbydere af netadgangsprodukterne.

Stk. 6. Hvis en udbyder med en stærk markedsposition er pålagt en forpligtelse til priskontrol, jf. stk. 1, kan udbyderen i tilknytning hertil pålægges en forpligtelse til at anvende et omkostningsregnskabssystem til støtte for priskontrollen. Der kan i tilknytning hertil stilles krav om, at udbyderen stiller en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, der som minimum viser de hovedkategorier, som omkostningerne er samlet i, og de regler, som omkostningerne er fordelt efter, til rådighed for offentligheden.

Stk. 7. Udbyderen med en stærk markedsposition skal lade en af udbyderen uafhængig tredjemand kontrollere, at omkostningsregnskaber udarbejdet i henhold til stk. 6 er udfærdiget i overensstemmelse med den pålagte forpligtelse, og afgive en overensstemmelseserklæring. Erhvervsstyrelsen offentliggør overensstemmelseserklæringen for det enkelte år.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke priskontrolmetoder der kan finde anvendelse, og om udarbejdelse, anvendelse og opdatering af priskontrolmetoder, herunder regler om, hvornår og i hvilket omfang branchen inddrages.

Forpligtelse til funktionel adskillelse

§ 47. Ved forpligtelse til funktionel adskillelse forstås, at en udbyder med en stærk markedsposition, der virker inden for forskellige produktions- eller distributionsled, på et marked skal placere aktiviteter i forbindelse med engrossalget af relevante netadgangsprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kun i ekstraordinære tilfælde og efter samtykke fra Europa-Kommissionen pålægge udbydere med en stærk markedsposition en forpligtelse til funktionel adskillelse, hvis

- 1) Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en analyse, jf. § 39, konstaterer væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer eller markedssvigt i forhold til engrossalget af relevante netadgangsprodukter og
- 2) Erhvervsstyrelsen vurderer, at de forpligtelser, der er pålagt i henhold til § 41, stk. 2, nr. 1-5, ikke har kunnet tilvejebringe effektiv konkurrence.

Stk. 3. En forpligtelse til funktionel adskillelse kan bl.a. omfatte:

- 1) Udskillelse af relevante afdelinger til nærmere specificerede selvstændige forretningsenheder.
- 2) Udskillelse af den særskilte forretningsenheds aktiver og de produkter eller tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed.
- 3) Fysisk adskillelse af medarbejdere og ledelse fra øvrige medarbejdere og den øvrige ledelse.
- 4) Opstilling af programmer for intern overvågning, som beskriver selskabets tiltag for at forhindre diskriminerende adfærd.
- 5) Opstilling af de organisatoriske tiltag, der skal gennemføres for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den dertil svarende incitamentsstruktur.
- 6) Udarbejdelse af regler til sikring af forpligtelsernes overholdelse.
- 7) Udarbejdelse af regler til sikring af transparens omkring driftsprocedurer, navnlig over for andre interessenter.

Kapitel 15

Digitale radio- og tv-tjenester

§ 48. Erhvervsstyrelsen kan efter forhandling mellem erhvervs- og vækstministeren og kulturministeren fastsætte regler om, at multipleksoperatører skal tilbyde adgang til programmeringsgrænseflader for applikationer (API) og til elektroniske programoversigter (EPG) på redelige, rimelige og ikkediskriminerende vilkår, i det omfang det er nødvendigt for at sikre slutbrugernes adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester.

§ 49. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om:

- 1) Krav til udbydere af adgangsstyringstjenester om betingelser for adgang til at anvende adgangsstyringssystemer og betingelser for udbydernes regnskabsaflæggelse.

- 2) Vilkår for overdragelse af brugsretten til patent eller varemærke vedrørende adgangsstyringssystemer og produkter hertil.

§ 50. Erhvervsstyrelsen kan gennemføre markedsundersøgelser efter proceduren i kapitel 13 og kan efter forhandling mellem erhvervs- og vækstministeren og kulturministeren træffe afgørelse om at videreføre, ændre eller ophæve betingelser og vilkår i henhold til regler fastsat i medfør af § 49 over for udbydere, der ifølge markedsundersøgelsen ikke har en stærk markedsposition på det pågældende marked.

Stk. 2. En afgørelse i henhold til stk. 1 om at ændre eller ophæve betingelser og vilkår kan træffes, hvis dette ikke vil have negative følger for:

- 1) Slutbrugernes adgang til radio- og tv-transmissioner, -kanaler og -tjenester som fastsat i medfør af § 6 i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.
- 2) Mulighederne for reel konkurrence på detailmarkederne for digitale tv- og radiospredningstjenester, adgangsstyringssystemer og andre tilhørende faciliteter.

Kapitel 16

Krav til udbydere af kabel-tv

§ 51. En udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester må ikke inden for samme retlige enhed drive sine kabel-tv-net og øvrige offentlige elektroniske kommunikationsnet, hvis udbyderen

- 1) har særlige rettigheder på telekommunikationsområdet,
- 2) indtager, hvad der efter konkurrenceloven svarer til en dominerende stilling på en væsentlig del af det samlede marked for offentlige elektroniske kommunikationsnet eller offentlige telefonitjenester, og
- 3) driver et kabel-tv-net, som er etableret på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder inden for samme geografiske område.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan, når der er tilstrækkelig konkurrence på det særskilte marked for udbud af infrastruktur og tjenester på abonnentniveau, fastsætte nærmere regler om, at kravet i stk. 1 ikke finder anvendelse.

Kapitel 17

Tilsyn m.v.

§ 52. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af reglerne i dette afsnit og regler udstedt i medfør heraf.

§ 53. Hvis der indbringes klager for Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en aftale omfattet af dette afsnit eller regler udstedt i medfør heraf mellem en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, der er hjemmehørende i Danmark, og en tilsvarende udbyder, der er hjemmehørende i et andet EU- eller EØS-land, skal Erhvervsstyrelsen koordinere sin indsats med den nationale tilsynsmyndighed i det andet EU- eller EØS-land, hvis en klage i forbindelse med samme aftale er indbragt for denne.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen har i forbindelse med klager efter stk. 1 ret til at høre Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation for at finde en løsning på tvisten.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan anmode Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation om en udtalelse om, hvilken foranstaltning der skal træffes for at bilægge tvisten.

Stk. 4. Når Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation er blevet anmodet om en udtalelse efter stk. 3, skal Erhvervsstyrelsen afvente udtalelsen, før Erhvervsstyrelsen tager skridt til at bilægge tvisten. Dette udelukker ikke, at Erhvervsstyrelsen for at imødegå presserende konkurrenceproblemer kan træffe midlertidige afgørelser efter § 55.

Rimelige anmodninger om netadgang og samtrafik

§ 54. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang eller samtrafik i overensstemmelse med forpligtelser pålagt efter § 33, stk. 2, § 41 eller regler udstedt i medfør af § 49. Anmodningen skal være fremsat af en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som kan påberåbe sig eller er omfattet af § 34, stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelser efter stk. 1 træffes hurtigst muligt, og så vidt muligt senest 4 måneder efter at en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har indbragt sagen for Erhvervsstyrelsen eller sagen er overgået fra alternativ tvistbilæggelse, jf. stk. 4.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i stedet for at træffe afgørelse efter stk. 1 beslutte, at sager om, hvorvidt der i konkrete tilfælde foreligger en rimelig anmodning om indgåelse eller ændring af en aftale om netadgang og samtrafik, skal overgå til alternativ tvistbilæggelse, hvis Erhvervsstyrelsen skønner, at denne vil være mest egnet til løsning af tvisten. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om alternativ tvistbilæggelse.

Stk. 4. Hvis en af de implicerede udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en sag omfattet af stk. 1, der er overgået til alternativ tvistbilæggelse efter stk. 3, anmoder om det, træffer Erhvervsstyrelsen afgørelse i sagen efter stk. 1.

Midlertidige afgørelser m.v.

§ 55. Hvis Erhvervsstyrelsen under behandlingen af en sag efter reglerne i dette afsnit eller regler udstedt i medfør heraf ikke modtager de oplysninger eller det materiale, som Erhvervsstyrelsen har krævet, jf. § 73, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan under behandling af en sag om netadgang eller samtrafik mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester efter anmodning fra en af sagens parter træffe afgørelse om, at netadgang eller samtrafik midlertidigt skal igangsættes, fortsættes eller genoptages, og fastsætte midlertidige vilkår og priser herfor.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan ændre en midlertidig afgørelse truffet i henhold til stk. 2.

Stk. 4. Hvis der indgås en endelig aftale, bortfalder den midlertidige afgørelse på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Stk. 5. Når en endelig afgørelse er truffet, skal eventuelle priser fastsat i afgørelser truffet i henhold til stk. 2 og 3 efterreguleres, således at udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester stilles, som om den endelige afgørelse havde haft virkning fra det tidspunkt, hvor den midlertidige afgørelse blev truffet. Ved efterregulering af priserne kan der tages hensyn til ikke ubetydelige rentetab.

Stk. 6. Hvis en udbyder af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester ikke har fremlagt tilstrækkelig dokumentation og det derfor har været nødvendigt at træffe en midlertidig afgørelse, jf. stk. 2, eller at træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, jf. stk. 1, skal der uanset stk. 5 alene ske efterregulering af priserne, hvis efterreguleringen er til gunst for tredjemand.

Kapitel 18

Øvrige forhold

Regnskabsforhold

§ 56. Udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som nyder særlige eller eksklusive rettigheder til at udbyde tjenester i andre sektorer i Danmark eller et andet EU- eller EØS-land, skal

- 1) føre særskilte regnskaber for aktiviteter, der vedrører udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, i samme grad, som det ville være påkrævet, hvis disse aktiviteter blev forestået af et retligt uafhængigt selskab, eller

2) organiseres sådan, at aktiviteterne vedrørende elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er strukturelt udskilt.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis virksomhedens samlede årlige omsætning for aktiviteter i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i Danmark er mindre end 100 mio. kr.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om opfyldelse af pligter i henhold til stk. 1, herunder bl.a. krav til formater, regnskabsmetoder og revision.

Høringer

§ 57. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om høringer, herunder om, hvilke afgørelser der skal gøres til genstand for udvidet høring, og om procedurer for Erhvervsstyrelsens gennemførelse af høringer.

Afsnit V

Samhusning, fælles udnyttelse af faciliteter og kommunal udlejning af arealer m.v.

Kapitel 19

Samhusning og fælles udnyttelse af netelementer og tilhørende faciliteter

§ 58. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet skal give andre udbydere af elektroniske kommunikationsnet adgang til samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter. Regler, der fastsættes om samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, skal være forholdsmæssige og berettigede under hensyn til formålet i § 1 og hensynene i stk. 2.

Stk. 2. Samhusning og fælles udnyttelse af netelementer og tilhørende faciliteter pålagt efter regler fastsat i henhold til stk. 1 skal være berettiget ud fra hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn og skal ske med henblik på etablering af elektroniske kommunikationsnet.

Stk. 3. Regler fastsat i henhold til stk. 1 kan vedrøre:

- 1) Samhusning og fælles udnyttelse af eksisterende netelementer og tilhørende faciliteter.
- 2) Krav til dimensioneringen og placeringen af nye netelementer og tilhørende faciliteter i forbindelse med tilladelse til etablering, udvidelse eller ændring heraf med henblik på senere samhusning eller fælles udnyttelse.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om fordeling af omkostningerne forbundet med samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter i henhold til stk. 1 og om fastsættelse af vilkår ved samhusning og fælles udnyttelse af netelementer i elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter i henhold til stk. 1. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte regler om indsigt i aftaler, tilsyn, alternativ tvistbilæggelse, pålæggelse af tvangsbøder og klageadgang i forbindelse med regler fastsat i medfør af stk. 1.

Kapitel 20

Fælles udnyttelse af ledningsnet

§ 59. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at ejere eller indehavere af råderetten til ledningsnet i bygninger skal give udbydere af elektroniske kommunikationsnet adgang til fælles udnyttelse af ledningsnettet med henblik på etablering af elektroniske kommunikationsnet. Regler, der fastsættes om fælles udnyttelse af ledningsnettet, skal være forholdsmæssige og berettigede under hensyn til formålet i § 1 og hensynene i stk. 2.

Stk. 2. Fælles udnyttelse pålagt efter regler fastsat i henhold til stk. 1 skal være berettiget ud fra hensyn til miljø, folkesundhed, den offentlige sikkerhed eller planmæssige hensyn og kan pålægges, når det ikke vil være rentabelt eller praktisk gennemførligt at anlægge et nyt, funktionelt tilsvarende ledningsnet.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om fordeling af omkostningerne forbundet med fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger i henhold til stk. 1 og om fastsættelse af vilkår ved fælles udnyttelse af ledningsnet i bygninger i henhold til stk. 1. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte regler om indsigt i aftaler, tilsyn, alternativ tvistbilæggelse, pålæggelse af tvangsbøder og klageadgang i forbindelse med regler fastsat i medfør af stk. 1.

Kapitel 21

Oplysningspligt

§ 60. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om oplysningspligt for ejere eller indehavere af råderetten til netelementer, ledningsnet og tilhørende faciliteter omfattet af §§ 58 og 59 vedrørende oplysninger om arten, tilgængeligheden og den geografiske placering af netelementer og tilhørende faciliteter.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang oplysninger indhentet i henhold til stk. 1 skal gøres tilgængelige for offentligheden.

Kapitel 21 a

Kommunal udlejning af arealer m.v.

§ 60 a. Kommunalbestyrelsen henholdsvis regionsrådet kan indgå aftaler på markedsvilkår med udbydere af elektroniske kommunikationsnet om udlejning af arealer, bygninger, høje konstruktioner, master m.v. med henblik på udbygning af radiokommunikationsnettet.

Afsnit VI

Alarm- og beredskabsforhold, uautoriseret adgang til informations- og indholdstjenester, delegation og instruksadgang

Kapitel 22

Samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer

§ 61. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om minimumskrav til udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, med henblik på at sikre telekommunikation ved alarmering. Reglerne kan bl.a. indeholde en pligt til

- 1) at foretage en indbyrdes dirigering og koordinering af afleveringen af alarmopkald (112) til den relevante alarmcentral, herunder at en eller flere udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester pålægges en pligt til at varetage koordineret aflevering af alarmopkald (112) og stedbestedesoplysninger fra andre udbydere og ejere af net,
- 2) at stille stedbestedesoplysninger til rådighed for den relevante alarmcentral ved alarmopkald (112) og
- 3) at yde bistand ved alarmcentralernes alarmering af politi, redningsberedskab, ambulancetjeneste og andre beredskabstjenester.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte minimumskrav til nøjagtighed og pålidelighed af stedbestedesoplysninger.

§ 62. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om, at erhvervsmæssige udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester skal foretage nødvendig planlægning og træffe nødvendige foranstaltninger for at sikre samfundsvigtig elektronisk kommunikation i beredskabssituationer og i andre ekstraordinære situationer, herunder pligt til at etablere særlige faciliteter uden omkostninger for staten.

Stk. 2. Forsvarsministeren fastsætter nærmere regler om, at ejere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til erhvervsmæssigt udbud af offentlige elektroniske kommunikationstjenester, uden omkostninger for staten skal

- 1) udarbejde beredskabsplaner baseret på en dokumenteret risikostyringsproces,
- 2) sikre passende beskyttelse af kritisk elektronisk infrastruktur og
- 3) planlægge og deltage i øvelsesaktivitet.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte tilsvarende regler som nævnt i stk. 1 og 2 for offentlige myndigheder og for offentlige og private virksomheder og institutioner.

Stk. 4. Forsvarsministeriet koordinerer og prioriterer beredskabsmyndighedernes behov for samfundsvigtig elektronisk kommunikation. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 63. Forsvarets Efterretningstjeneste sikkerhedsgodkender efter indstilling fra en udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester dennes medarbejdere og repræsentanter, når de pågældende i forhold til deres konkrete opgaveløsning for virksomheden skal håndtere klassificerede informationer eller andre informationer, der er beskyttelsesværdige i relation til udbyderes elektroniske infrastruktur og varetagelsen af beredskabsmæssige opgaver for udbyder.

Stk. 2. Ejere af elektroniske kommunikationsnet, der anvendes til erhvervmæssigt udbud af offentlige elektroniske kommunikationstjenester, skal sikre, at medarbejdere hos eller repræsentanter for ejerne, der varetager kontakten til Forsvarsministeriet i relation til beredskabet på it- og teleområdet, sikkerhedsgodkendes af Forsvarets Efterretningstjeneste til at håndtere klassificerede informationer.

Stk. 3. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller ejere af elektroniske kommunikationsnet omfattet af stk. 1 eller 2, hvis medarbejdere eller repræsentanter sikkerhedsgodkendes, skal sikre overholdelse af Forsvarets Efterretningstjenestes angivelser vedrørende sikkerhedsforskrifter om behandling, opbevaring eller destruktion af klassificerede informationer.

Stk. 4. Forsvarets Efterretningstjeneste kan tilbagekalde en sikkerhedsgodkendelse, når betingelserne for sikkerhedsgodkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 5. Udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester eller ejere af elektroniske kommunikationsnet omfattet af stk. 1 eller 2 skal uden ugrundet ophold underrette Forsvarets Efterretningstjeneste, når sikkerhedsgodkendte personer ikke længere varetager de opgaver for udbyderen, som lå til grund for sikkerhedsgodkendelsen.

§ 64. Erhvervsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af § 61. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om udførelse af tilsynet, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale til brug for tilsynet.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, om overholdelse af regler fastsat i medfør af § 61.

§ 64 a. Forsvarsministeriet fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af § 62. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om udførelse af tilsynet, herunder om oplysningspligt og pligt til indsendelse af materiale til brug for tilsynet.

Stk. 2. Forsvarsministeriet kan træffe afgørelse over for udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, om overholdelse af § 63, stk. 2, 3 og 5, og regler fastsat i medfør af stk. 1 og § 62. Afgørelser om overholdelse af regler fastsat i medfør af § 62, stk. 2, kan omfatte anvisning om konkrete sikringstiltag.

Kapitel 23

Uautoriseret adgang til informations- og indholdstjenester

§ 65. Det er ikke tilladt i erhvervmæssigt øjemed at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre dekodere eller andet dekodningsudstyr, hvis formål det er at give uautoriseret adgang til informations- og indholdstjenester, der normalt ydes mod betaling. Annoncering eller anden form for reklame for sådant udstyr er ikke tilladt.

Kapitel 24

Delegation og afskæring af instruksadgang

§ 66. Erhvervs- og vækstministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder om, at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 66 a. Forsvarsministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet statslig myndighed eller efter forhandling med vedkommende minister andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt forsvarsministeren.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder om, at afgørelserne ikke skal kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan efter forhandling med vedkommende minister fastsætte regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

§ 67. Erhvervs- og vækstministeren kan ikke give Erhvervsstyrelsen tjenestebefaling om Erhvervsstyrelsens varetagelse af myndighedsopgaver vedrørende konkrete sager, om behandling og afgørelse af enkelt-sager, om Erhvervsstyrelsens udstedelse af administrative forskrifter på områder, hvor Erhvervsstyrelsen ved lov er bemyndiget hertil, eller om Erhvervsstyrelsens øvrige tilsynsaktiviteter med henblik på at sikre overholdelse af denne lov og administrative forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan ikke dispensere fra administrative forskrifter udstedt af ministeren i medfør af denne lov.

Afsnit VII

Teleklagenævnet

Kapitel 25

Nedsættelse af nævnet

§ 68. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter et Teleklagenævn.

Stk. 2. Teleklagenævnet består af 5 til 7 medlemmer, der udpeges af erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og vækstministeren skal ved udpegningen af nævnets medlemmer lægge vægt på, at nævnet samlet repræsenterer juridisk, teleteknisk, økonomisk, konkurrenceretlig og markedsmæssig sagkundskab.

Stk. 3. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger blandt nævnets medlemmer nævnets formand. Formanden skal være jurist. Erhvervs- og vækstministeren kan blandt nævnets medlemmer udpege en jurist som næstformand, der kan træde til ved formandens forfald eller inhabilitet.

Kapitel 26

Nævnets virksomhed

§ 69. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for Teleklagenævnets virksomhed og sagsbehandling, herunder regler om

1) opkrævning af gebyr for sager, der behandles ved nævnet, og

2) at klager over en afgørelse, som Erhvervsstyrelsen har truffet, skal indgives til Teleklagenævnet inden for nærmere fastsatte tidsfrister.

Stk. 2. Erhvervs- og Vækstministeriet stiller sekretariatsbistand til rådighed for nævnet.

Stk. 3. Teleklagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instrukser vedrørende den enkelte sags behandling og afgørelse. Teleklagenævnets formand tilrettelægger nævnets arbejde, herunder arbejdet i dettes sekretariat.

§ 70. Teleklagenævnet behandler sager, som ved lov eller regler udstedt i medfør heraf er henlagt til nævnet.

Stk. 2. Teleklagenævnets afgørelser vedrørende klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser skal så vidt muligt foreligge, senest 3 måneder efter at de er forelagt for nævnet.

§ 71. Teleklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Teleklagenævnets afgørelse kan indbringes for domstolene, senest 8 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Afsnit VIII

Offentliggørelse af afgørelser

Kapitel 27

Regler for offentliggørelse

§ 72. Erhvervsstyrelsen og Teleklagenævnet offentliggør afgørelser, som træffes i henhold til § 33, stk. 2, og §§ 38-41 i denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen og Teleklagenævnet offentliggør derudover afgørelser, som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af denne lovs bestemmelser eller regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 3. Offentliggørelse i henhold til stk. 1 og 2 sker inden for rammerne af regler om tavshedspligt, herunder reglerne i forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger.

Afsnit IX

Oplysningspligt

Kapitel 28

Oplysninger til brug for tilsyn m.v.

§ 73. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger og alt materiale, som Erhvervsstyrelsen skønner relevant i forbindelse med tilsyn med overholdelse af lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf og i forbindelse med administration, undersøgelser og konkrete afgørelser, der gennemføres og træffes efter lovens bestemmelser herom, af

- 1) udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester,
- 2) ejere af elektroniske kommunikationsnet,
- 3) udbydere af informations- eller indholdstjenester,
- 4) udbydere af nummeroplysningsdatabaser og -registre,
- 5) fysiske og juridiske personer som nævnt i § 9 og i regler fastsat i medfør heraf,
- 6) tredjemænd som nævnt i § 30, stk. 4,
- 7) udbydere af betalingstelefoner,
- 8) udbydere af teleterminaludstyr, der anvendes til mobilkommunikationstjenester,
- 9) udbydere af adgangsstyringstjenester,
- 10) indehavere af ejendomsretten til adgangsstyringsprodukter og -systemer og
- 11) slutbrugere.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan hos de i stk. 1, nr. 1-7 og 9-11, forpligtede indhente oplysninger med henblik på at videregive disse til Europa-Kommissionen eller nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater, sådan at disse kan opfylde deres opgaver i forhold til traktatmæssige forpligtelser eller forpligtelser i henhold til fællesskabsretten. Erhvervsstyrelsen orienterer de parter, der er indhentet oplysninger fra, forud for videregivelse til Europa-Kommissionen eller nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater.

Stk. 3. Forsvarsministeriet kan af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte forpligtede kræve samme oplysninger til samme formål som nævnt i stk. 1 og 2. Forsvarsministeriet orienterer de parter, der er indhentet oplysninger fra, forud for videregivelse til Europa-Kommissionen eller nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater

Stk. 4. Teleklagenævnet kan af de i stk. 1 nævnte forpligtede kræve alle oplysninger og alt materiale, som nævnet skønner relevant for sine afgørelser om overholdelse af lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 5. Teleklagenævnet, Forsvarsministeriet og Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, hvordan og i hvilken form oplysninger og materiale skal afgives.

Kapitel 29

Oplysninger fra andre EU-lande

§ 74. Oplysninger, der modtages eller stammer fra nationale tilsynsmyndigheder i andre EU-medlemsstater, betragtes som fortrolige, hvis den afgivende nationale tilsynsmyndighed betragter oplysningerne som forretningshemmeligheder i henhold til EU-regler eller nationale regler.

Kapitel 30

Statistik m.v.

§ 75. Erhvervsstyrelsen udarbejder og offentliggør løbende statistik og dokumentation om forskellige forhold inden for telemarkedet, som Erhvervsstyrelsen skønner relevante. Formålet er at gøre det muligt at overskue og sammenligne det samlede udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og at skabe overblik over, hvordan konkurrencen fungerer på telemarkedet.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kræve, at udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester udleverer alt materiale og alle oplysninger, herunder også oplysninger om udbydernes konkurrencesituation, markedsandele m.v., som skønnes nødvendige for at udarbejde dokumentation og statistik som nævnt i stk. 1.

Kapitel 30 a

Kommunikation

§ 75 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen og til og fra Teleklagenævnet om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Rigspolitiets Telecenter om forhold, som er omfattet af § 12, stk. 1, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder på Forsvarsministeriets område om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 75 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen og Teleklagenævnet kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Forsvarsministeren kan fastsætte regler svarende til stk. 1 om skriftlig kommunikation til og fra Forsvarsministeriets område om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 75 c. Hvor det efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en offentlig myndighed, jf. § 75 a, stk. 1, 4 og 5, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren og forsvarsministeren kan for deres respektive områder fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Afsnit X

Klageadgang

Kapitel 31

Påklage

§ 76. Erhvervsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan påklages til Teleklagenævnet, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Forsvarets Efterretningstjenestes afgørelser truffet efter § 63 og Forsvarsministeriets afgørelser om overholdelse af regler fastsat i medfør af § 8 a og § 62 samt sagsbehandling i forbindelse hermed kan ikke påklages til Teleklagenævnet. Disse afgørelser påklages til forsvarsministeren.

Stk. 3. Midlertidige afgørelser efter § 55, stk. 2, afgørelser om oplysningspligt, jf. § 73, § 75, stk. 2, eller regler herom udstedt i medfør af § 64, stk. 1, og afgørelser truffet i medfør af § 79, stk. 1, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 77. Afgørelser efter § 33, stk. 2, og §§ 38-41 kan ud over af den, som Erhvervsstyrelsens afgørelse retter sig til, påklages af de udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som på tidspunktet for Erhvervsstyrelsens afgørelse agerer på det marked, som afgørelsen vedrører.

Kapitel 32

Opsættende virkning

§ 78. Klager over Erhvervsstyrelsens afgørelser i medfør af afsnit IV i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf kan ikke tillægges opsættende virkning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Formanden for Teleklagenævnet kan tillægge en klage som nævnt i stk. 1 opsættende virkning, når ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 3. Formanden for Teleklagenævnet kan knytte særlige vilkår til en afgørelse efter stk. 2.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om Erhvervsstyrelsens og Teleklagenævnets muligheder for at tillægge en klage opsættende virkning på andre områder end dem, der er nævnt i stk. 1, og om virkningen heraf.

Afsnit XI

Sanktions- og straffebestemmelser

Kapitel 33

Tvangsbøder

§ 79. Undlader de i § 73, stk. 1, nr. 1-7, 9 og 10, forpligtede at afgive oplysninger, som Erhvervsstyrelsen, Forsvarsministeriet eller Teleklagenævnet kan kræve efter denne lov, eller at efterkomme afgørelser fra de pågældende myndigheder truffet i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan de pågældende myndigheder pålægge den part, som oplysningspligten eller afgørelsen retter sig imod, tvangsbøder med henblik på at gennemtvinge efterkommelse heraf.

Stk. 2. Undlader en udbyder, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget som forsyningspligtudbyder, at efterkomme en afgørelse truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller undlader en forsyningspligtudbyder at betale tvangsbøder pålagt i medfør af stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder.

Stk. 3. Undlader en udbyder, der i henhold til § 15, stk. 2, er udpeget som forsyningspligtudbyder, at efterkomme en afgørelse truffet af Teleklagenævnet i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller undlader en forsyningspligtudbyder at betale tvangsbøder pålagt af Teleklagenævnet i henhold til stk. 1, kan Teleklagenævnet pålægge Erhvervsstyrelsen at tilbagekalde udpegningen som forsyningspligtudbyder.

Kapitel 34

Anvendelse af forordninger

§ 80. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, der måtte være nødvendige for at anvende forordninger udstedt af De Europæiske Fællesskaber på telelovgivningens område, herunder regler om sanktioner i form af bøder eller tvangsbøder ved manglende overholdelse af forordninger.

Kapitel 35

Straf

§ 81. Med bøde straffes

- 1) den, der overtræder § 7, stk. 1, § 10, stk. 3 og 4, § 13, § 31, stk. 4-7, § 35 eller § 63, stk. 2, 3 og 5,
- 2) den udbyder, der ikke efterlever en forpligtelse som anført i § 41, stk. 2, nr. 2 og 3, som er pålagt udbyderen i medfør af en afgørelse truffet efter § 41, stk. 1,
- 3) den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 65, eller
- 4) den forsyningspligtudbyder, der under særlige omstændigheder ikke overholder regler, vilkår og forpligtelser, som er nævnt i § 16 og § 17, stk. 4, eller maksimalpriser fastsat i medfør af § 17, stk. 1 og 2,

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 3, § 8, stk. 1, § 8 a, stk. 1, og §§ 9, 13 b, 13 c, 61 og 62 kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 3. I regler fastsat i medfør af §§ 14 og 15 kan der fastsættes straf af bøde for den forsyningspligtudbyder, der i gentagne eller grovere tilfælde overtræder regler, vilkår og forpligtelser i forskriften.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Ved udmåling af straf efter stk. 1, nr. 2, skal der ved fastsættelse af bødens størrelse ud over de almindelige regler i straffelovens kapitel 10 tages hensyn til den juridiske persons omsætning det seneste år forud for domsafsigelsen eller udstedelsen af et bødeforlæg.

Afsnit XII

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

Kapitel 36

Ikrafttræden og overgangsordning

§ 82. Loven træder i kraft den 25. maj 2011.

Stk. 2. Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007, ophæves.

Stk. 3. Administrative forskrifter og afgørelser, herunder markedsundersøgelser, og beskikkelser, der er udstedt, truffet eller opretholdt efter lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet, jf. lovbekendtgørelse nr. 780 af 28. juni 2007, eller regler udstedt i medfør heraf, opretholdes, indtil de bortfalder efter deres indhold eller ophæves.

Kapitel 37

Gyldighed for Færøerne og Grønland

§ 83. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Kapitel 4 og 5 og afsnit XI kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland.

Lov nr. 250 af 21. marts 2012 indeholder følgende bestemmelser om ikrafttræden m.v.:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2012.

Stk. 2. Loven finder alene anvendelse på ansøgninger om underskudsdekning, der vedrører dekning af nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligttydelser for tiden efter lovens ikrafttræden.

§ 3

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland.

Lov nr. 1231 af 18. december 2012 indeholder følgende bestemmelser om ikrafttræden m.v.:

§ 69

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af de hidtidige bestemmelser, vedbliver at være i kraft, indtil de ændres eller ophæves.

§ 70

Stk. 1. §§ 1-39, 41-50 og 53-68 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

Stk. 4. (Udeladt)

Stk. 5. (Udeladt)

Lov nr. 1242 af 18. december 2012 indeholder følgende bestemmelser om ikrafttræden mv.:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt)

Stk. 3. (Udeladt)

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 896 af 4. juli 2013 indeholder følgende bestemmelser om ikrafttræden mv.:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2013.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 897 af 4. juli 2013 indeholder følgende bestemmelser om ikrafttræden mv.:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. oktober 2013.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Erhvervsstyrelsen, den 7. februar 2014

BETINA HAGERUP

/ Helle Bøjen Larsen

- 1) Loven indeholder regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, side 51, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (e-data-beskyttelsesdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 201, side 37, Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, EF-Tidende 2002, nr. L 249, side 21, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), EF-Tidende 2002, nr. L 108, side 21, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20. november 1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, EF-Tidende 1998, nr. L 320, side 54, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, EF-Tidende 2009, nr. L 337, side 37, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse, EF-Tidende 2009, nr. L 337, side 11.